

Sembrar a l'exterior

Un miler d'empreses de les comarques gironines venen els productes que fabriquen a l'estranger. Bé, de fet n'hi ha unes quantes més que exporten. Però que ho facin amb regularitat n'hi ha al voltant de mil. A més d'un li pot sorprendre la xifra, ja sigui perquè els sembla minsa o perquè els sembla exagerada. Però és el que hi ha. I el que hi ha és aquest miler d'empreses que, en molts casos, fa anys que treballen de valent per col·locar els seus productes en uns mercats internacionals cada vegada més difícils, més competitiu i més globalitzats. No obstant això, els nostres taps de suro serveixen per tapar els millors vins i caves francesos, xilens, sud-africans o australians, les nostres galetes es troben a les millors botigues de Londres i la nostra maquinària serveix per fer embotits a l'Argentina o Austràlia. Segur que els empresaris no ho han tingut fàcil per aconseguir-ho, però no han defallit. És el mateix que han de fer ara, segurament més que mai, per sortir del mal pas on ens trobem atrapats tots plegats. O potser no tots plegats.

«La crisi no és global, hi ha zones del món que creixen, i a nosaltres el fet de ser-hi ja ens ha permès superar les previsions de vendes per a aquest any». Encara que sembli impossible tal com

Un valor en alça

Al voltant de 3.600 milions d'euros: aquest és el valor de les exportacions gironines, una xifra que, amb permís de la crisi, pot arribar als 4.000 milions, ja que ara com ara el sector exterior és un dels que estiren més la nostra economia. Com en el cas de la xifra del miler d'empreses exportadores, a uns els pot semblar que s'exporta per molt poc, i a uns altres que no està gens malament. Però si és veritat que la crisi no és global, que hi ha llocs on encara tenen cabuda els productes gironines, cal portar-los-hi.

XEVI RODRIGUEZ

està el panorama, així s'expressava no fa gaire un empresari gironí sobre si la crisi tindria fi o no. En aquell moment semblava que les coses ja no podien anar pitjor, però malauradament els fets anulen dia rere dia les previsions més pessimistes. Potser per això ara aquest empresari optaria per matisar el seu optimisme. O potser no caldria. Perquè la realitat és que això que en diuen *teixit empresarial gironí* està farcit de petites –sovint molt petites– i mitjanes –molt mitjanes– empreses que fa anys que han aconseguit no solament fer-se un lloc en aquest guirigall que són els mercats internacionals, sinó que ho han fet amb tant d'èxit que s'han convertit en capdavanteres dins el seu sector. I això no es pot menysprear, tot i que es fa. Potser no es tracta ben bé de menyspreu, però sí de cert rebuig a allò d'aquí en favor d'allò d'allà, com si es tractés de fer certa la dita que ningú no és profeta a la seva terra. Però en aquesta terra nostra gironina hi han profetes (empresaris) que fa anys que sembren (exporten) llavors (productes) que els estan donant molt bones collites gràcies al seu esforç i malgrat les dificultats del moment. I són unes collites que, no ho podem oblidar, també ens alimenten als d'aquí.